

הפשטות האנונימית הזאת קסמה לי. והתי חלתי להתעניין בזה ולמצוא את זה. בעצם, לאן שאתה מסובב את הראש קיים הציור האנונימי הזה. כל חנווני במכולת מקשש בכל בית-שימוש. ויש הרבה דלתות של בתי-שימוש שהייתי רוצה למסגר. יש כוח עצום בדלתות שכאלה. מפני שזו אמנות אנונימית, עבודה בהמשכים. עבודה מור שגית*. אדם נמצא במצב כל-כך משוחרר עם אלוהים או עם הדלת שממולה, והוא מצייר עם האצבע. אנשים כל-כך משוחררים, עד שהם תוחבים את האצבע בתחת ומציירים משהו כל-כך אינטימי. אחר-כך התחילו להופיע כל הקירות הפוליטיים עם הספרים בצבעים, וגירים. או אם אתה לוקח את השמיים — היום כותבים שם אליטות, כך שהקליגרפיה בשטח מאד מגרה אותי.

● **אבל מהבחינה הקליגרפית עבודותיך קפדניות, והנייר עובר תהליך גזילה, מדוע?**

עלידי גישוש וחיפושים הגעתי לכך ש הרבה דברים חדשים נוצרים על יסן. לאט לאט התחלתי לספל בעבודתי בנייר בצורה אחרת. חיפשתי גירות שיתאימו לי —

(המשך ממעמד 51)
מלמעלה, לפעמים מלמטה, מתחת לפלטת זכוכית גדולה.

● **כיצד התאקלמת מבחינה אמנותית בארץ?**

בשנים 69—68 פעלו בגלריה גורדון בתל-אביב אורי ליפשיץ, רפי לביא, יאיר גרבז ומיכאל דרוקס — אמנים צעירים שהיה איכפת להם וניסו לעשות דברים אחרים. המגמה הייתה טובה. בעל הגלריה, שעה יריב, פנה אלי. הגענו להסכם כל-שהו. הוא רכש עבודות שלי, וכך התגל-גלתי וראיתי את הכסף הראשון שלי בי אמנות. הייתי מאד מופתע.

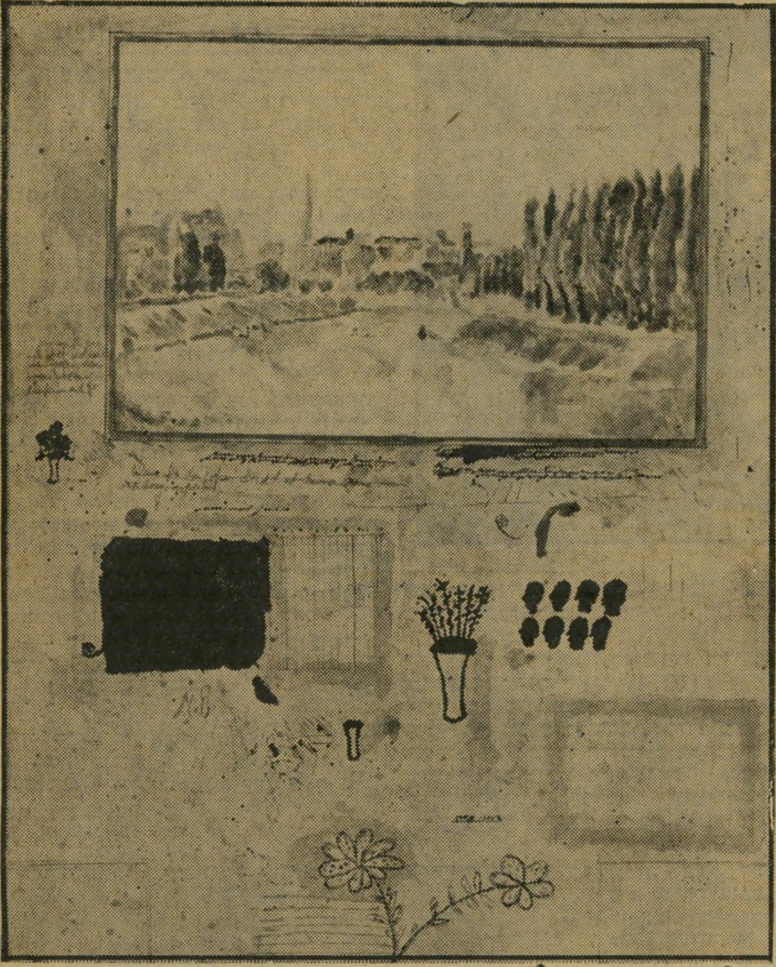
● **מהו יחסך שך לכסף הבא מאמנות?**

טוב. אני חושב שהכסף מגיע לכל מי שעושה אותו באצבעותיו. וכל סגטימטר שאני עושה בעבודה שלי, או אני מאושר. אני לא תלוי. ואם עוד מישהו נהנה מזה ומוכן לשלם כסף — אז זה טוב. אז ההרי צל היה הרצל, ואני עבדתי, ויצרתי, והרי גשתי ביטחון מזה.

● **רומה שמשנה לשנה הציורי**

חברת "רבולון" בשיתוף עם "אל-על" גייסו את מלכות היופי לעודד את רוח התיירים המגיעים לישראל — בריח "צ'רלי", בפרח אדום ובחיוך מקסים של יעל חובב, אשר קיבלה הצעה ממוג אמריקאי: "יש לנו בך, בניור-רסי, רופא שיניים, רווק..." כאן העירה יועצת היופי של "רבולון" שאותה עת איפרה "דודה" אמריקאית, "היא שלנו... ישראלית... וקצת קשה לוותר עליה..."

רישום צי'טווי (1977)

ולא מצאתי. אז הגעתי למסקנה שעלי ליי צור את גון הנייר שלו אני נזקק. פעם, כשאדם רצה לצייר על בד, הוא היה מור תה. מורח גרונד ומטפל בבסיס הציור. כך התחלתי לספל בנייר, ומצאתי שזה עור לם ומלואו. הוכחתי, ולא רק לעצמי, כי עיפרון זה לא רק מה שמחשבים בו בר מכולת. ושניתן להפיק מעיפרון קשת של צבעים. אפשר לנגן על עיפרון ולהוציא איכויות מצוינות.

רוב שך הוסכים סיפרותיים יותר. מדוע?

הציור הפיגוראטיבי הוא ציר ובסיס עבודתי. במשך השנים התחלתי להתנקות. הרגשתי שאני שוחה בזה, ואינני טיפוס שיכול לחזור על עצמו. ברגע שאני יודע מה יקרה על הדף לפני שאני עושה אותו — כבר איני יכול לעשות אותו. כך, לאטי לאט, התחלתי להתעסק עם פיגורציה ש-קיימת בשטח.

מה פשר האלמנט הדידאקטי טי בעבודותיך?

התחלתי לראות צורות בטבע. שאין יש מאין. מסתכלים על עמודי-חשמל, משהו עיצב אותה, וחשב למה ככה. חשובות ה- צורות בטבע, ולא רק בטבע. גם מוצרי הטכניקה של האדם. הריטט סוויים, או עיי צוב של ידיה. הטבע העניק לנו עולם מופלא של צורות, פרחים, שבלולים, חל-זונות — לוקחים צורה ליד ואומרים: איזה מיבנה? איזה חוק של מיבנה. כך שהתחלתי לא להסתכל רחוק — אלא קרוב, הרבה דברים שמצאתי, פשוט שמתני על דף-הציור. אני אוהב דברים משומשים. לא אוהב חדשים. אבל הנטייה שלי היא

מה פשר האלמנט הדידאקטי טי בעבודותיך?

כמה מתכבטא הרבר?

מצאתי את החן הנאיבי שבציורי-ילדים, או בציורי אנשים לא-שפויים. התחלתי להתגרות מהצורות. לפעמים לקחתי דפי ציור של תלמידים ועליתי עליהם בקווים שלי, וכמו שמציירים בטבע מנוף — זאת הייתה עמדת הציור שלי. כך התגלגלתי ל-פיגורציה חדשה, שהיא גם סיפרותית. בי טכניקה הזאת היה משהו קר ובוסרי, ש-הגיע למצב תיאורי הדומה לקלסטרן של אינפורמציה. כאשר מישהו רוצה לצייר מי-שהו יושב — הוא אינו חושב איך להור שיב משהו, אלא שהוא רוצה. אדם יושב ולא חושב איפה על פני דף-הציור. כך שהוא משוחרר מכל מיני דברים אחרים.

השבוע
הגרלת הפיס
סך הפרסים
4.8 מיליון ל"י
פרס ראשון
750.000 ל"י

מפעל הפיס

אנחנו נחסל את הז'וקים!

כמה פעמים ניסית להפטר מהז'וקים ולא הצלחת? לאחר חיטוי שלנו, אנו מחסלים את הז'וקים והחרקים ואת מקבלת תעודת אחריות לשנה.

מודיעין 18 ר"ג, טל. 5'6-790114 • אילת, טל. 3012-059.
היתר משרד הכריאות: 21. רש' עסק 181/76

איתן עמיחי הדברת מזיקים